

deciziei nr.X din X 2005 emisă de pârâtă, anularea actului constatator nr.X din X 2005 și restituirea sumei de X RON reprezentând drepturi vamale și dobânzile aferente de X RON ce au fost achitate de reclamantă.

S-a învederat de către reclamantă că, la verificarea mărfii din container, efectuată de reprezentanții Biroului Vamal X și al comisionarului în vamă nu a participat nici un reprezentant al X X Sucursala X-X în calitate de titular de tranzit, deoarece nu a fost anunțat. S-a susținut și că, intervalul de timp în care containerul de marfă a parcurs distanța X-X nu a fost posibilă sustragerea a 639 baxuri țigări marca X, întrucât sigiliul vamal a fost intact la verificarea efectuată la plecarea din Stația X

Curtea de Apel X - Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal prin sentința civilă nr,X/CA din X 2006 a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta X în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În motivarea soluției s-a reținut că, la sosirea vagonului în Zona liberă la data de X 2005 s-a constatat că sigiliul vamal ni.059499 lipsește, iar din totalul de X baxuri țigări X trecute în declarația vamală de tranzit, lipsesc X baxuri, motiv pentru care la aceeași dată s-a întocmit procesul verbal de constatare. S-a reținut de asemenea că, în raport cu prevederile art.8 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal, comisionarul în vamă a acționat în numele și pe seama reclamantei, prin declararea mărfurilor ce către titularul de regim vamal.

împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen reclamanta X X, criticând-o ca nelegală și netemeinică, întrucât a fost pronunțată fără să se țină seama de probele administrate și de situația de fapt.

Analizând actele și lucrările dosarului, cât și cererea de recurs sub imperiul dispozițiilor art.304¹ Cod procedură civilă, înalta Curte de Casație și Justiție va reține următoarele.

Potrivit dispozițiilor Legii nr.141/1997 privind Codul Vamal al României, titularul regimului de tranzit are obligația să prezinte la biroul vamal de destinație, mărfurile intacte.

Rezultă fără putință de tăgadă că la sosirea vagonului în Zona liberă nu exista sigiliul vamal și din totalul de X baxuri de țigări trecute în declarația vamală, lipsesc X baxuri.

Corect prima instanță a reținut că nu se poate avea în vedere vinovăția recurenteii pe acest aspect, vis-a-vis de dispozițiile Codului Vamal, întrucât comisionarul în vamă a acționat în numele acestuia prin declararea mărfurilor de către titularul de regim vamal.

Datoria vamală a fost calculată în baza art.165 din Regulamentul Vamal, după efectuarea controlului fizic al mărfurilor, organele vamale aplicând sigiliul nr.059499, care la sosirea vagonului nu a mai fost găsit.

Conform art.99 din Legea nr.141/1997 titularul regimului de tranzit este obligat să prezinte biroului vamal de destinație mărfurile în stare intactă, cu măsurile de marcă și sigilare.

Potrivit dispozițiilor legale, titularul de tranzit vamal este transportatorul mărfii respectiv Societatea X

X X, care avea obligația să supravegheze marfa. Față de neregulile constatate, respectiv lipsa sigiliului vamal și o parte din mărfuri, organele în drept au aplicat *m* mod legal sancțiunile prevăzute de lege.

Așa fiind în raport de considerentele mai sus invocate, înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că sentința atacată este legală și temeinică, motiv pentru care se va respinge ca nefondat recursul declarat de reclamanta Societatea Națională X X, conform art.382 Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE
MOTIVE ÎN NUMELE
LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de X X împotriva sentinței civile nr.385/CA din 18 mai 2006 a Curții de Apel X - Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal, ca nefondat

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi X2006.